Mål C-6/23

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

2 januari 2023

Domstol som begär förhandsavgörande:

Kúria

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

13 december 2022

Klagande:

X

Motpart:

Agrárminiszter (jordbruksministern, Ungern)

Beslut av Kúria

att pröva överklagandet

[*utelämnas*]

Klagande: X

[*utelämnas*]

Motpart: Agrárminiszter (jordbruksministern, Ungern)
([*utelämnas*] Budapest [*utelämnas*])

[*utelämnas*]

Saken i det nationella målet: förvaltningsrättsligt överklagande rörande stöd

Klagande vid Kúria: klaganden [*utelämnas*]

[*utelämnas*]

ARBETSDOKUMENT

Beslut

I enlighet med artikel 267 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat FEUF) begär Kúria [*utelämnas*] ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol och hänskjuter följande tolkningsfrågor:

1. Ska artikel 50.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (nedan kallad förordning nr 1307/2013) tolkas så, att den gör det möjligt för en medlemsstat att som kriterium för stödberättigande fastställa att stödmottagaren fortlöpande ska bedriva jordbruksverksamhet som huvudsyssla och som enmansföretagare från och med den dag då ansökan om utbetalning av 90 procent av stödbeloppet gavs in och fram till slutet av driftsperioden?

2. Om fråga 1 besvaras nekande, ska då det aktuella kriteriet för stödberättigande tolkas som ett åtagande från stödmottagarens sida?

3. Om fråga 2 besvaras jakande, ska då artiklarna 64.1 och 77.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 tolkas så, att om åtagandet inte uppfylls får en administrativ sanktion tillämpas vars storlek, med beaktande av proportionalitetsprincipen, ska fastställas på grundval av artiklarna 64.4 b och 77.4 b i den förordningen, det vill säga ska bestämmelserna i fråga tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver att hela stödet ska betalas tillbaka utan att hänsyn tas till överträdelsens varaktighet?

4. Ska artiklarna 64.2 e och 77.2 e [i förordning nr 1306/2013] tolkas så, att formuleringen ”om överträdelsen är av mindre betydelse” innefattar en situation där stödmottagaren under 176 dagar, av de fem år som åtagandet omfattade, inte uppfyllde villkoret att bedriva verksamheten som huvudsyssla, med beaktande av att han under hela den perioden bara bedrev jordbruksverksamhet och fick sina inkomster från den?

[*utelämnas*] [processuella frågor rörande den nationella lagstiftningen]

ARBETSDOKUMENT

Motivering

Bakgrund till överklagandet

1 Kúria upplyser till att börja med EU-domstolen om att klaganden, på fråga från Kúria, har förklarat att han önskar vara anonym i målet om förhandsavgörande och att Kúria därför kallar honom för ”X”.

2 |Den 1 juni 2015 ingav klaganden en ansökan om stöd i enlighet med az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához 2015. évben igényelhető támogatások részletes feltételeiről szóló 24/2015. (IV.28.) MvM rendelet (jordbruksministerns dekret 24/2015 av den 28 april 2015 rörande närmare villkor för stöd för år 2015 för nyetablering av unga jordbrukare, finansierade av jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu)) (nedan kallat dekretet) till Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling, Ungern), som var föregångare till Magyar Államkincstár (ungerska finansdepartementet). I sin ansökan förband sig klaganden att etablera ett nytt jordbruksföretag, att driva det personligen och att bedriva jordbruksverksamhet som huvudsyssla och som enmansföretagare från och med den dag då ansökan om utbetalning av 90 procent av stödbeloppet gavs in, det vill säga från och med den 20 oktober 2015, och fram till slutet av driftsperioden, [1]det vill säga fram till den 31 december 2020.

3 På grundval av stödansökan slog förvaltningsmyndigheten i första instans i ett beslut [*utelämnas*] fast att klaganden var berättigad till stöd med 40 000 euro. Myndigheten biföll ansökan om utbetalning av 90 procent av stödet och betalade ut 11 359 440 ungerska forinter (HUF). Den 28 augusti 2020 ansökte klaganden om utbetalning av de återstående 10 procenten av det beviljade stödbeloppet. Förvaltningsmyndigheten i första instans beslutade att avslå den ansökan [*utelämnas*] och krävde att klaganden skulle återbetala de 11 359 440 HUF som han felaktigt hade erhållit som stöd. Myndigheten gjorde gällande att klaganden inte hade bedrivit jordbruksverksamhet som huvudsyssla under hela stödperioden, eftersom denne mellan den 12 september 2017 och den 7 mars 2018 hade varit registrerad i registret över enmansföretagare under rubriken [i det ungerska nomenklatursystemet för homogena ekonomiska verksamhetssektorer] TEÁOR 821902 ”Fotokopierings- och reprografiverksamhet” som huvudsyssla. Förvaltningsmyndigheten i första instans drog av detta slutsatsen att klaganden hade brutit mot bestämmelserna i artikel 4.1 b i dekretet. Detta innebar enligt artikel 11.1 i dekretet att hans rätt att delta i stödordningen upphörde och att hela stödet ansågs ha sökts på felaktig grund.

4 Motparten prövade klagandens överklagande och fastställde genom beslut [*utelämnas*] det beslut som förvaltningsmyndigheten i första instans hade fattat.

[1] Övers. anm.: Enligt artikel 1.11 i dekretet avses med driftsperiod (”működtetési időszak”) perioden mellan den 1 januari året efter den tidpunkt då beslutet att bifalla stödansökan vann laga kraft och utgången av det femte kalenderåret räknat från och med det ovannämnda startdatumet.|

ARBETSDOKUMENT

Motparten godtog inte klagandens argument att med huvudsyssla avses en verksamhet från vilken den beskattningsbara personen får den största delen av sina inkomster, under förutsättning att den uppgår till minst 30 procent av dessa, och inte heller den force majeure som klaganden hade åberopat i sitt överklagande.

Överklagandet till förvaltningsdomstolen och svarsinlagan

5 I sitt överklagande yrkade klaganden att motpartens beslut skulle upphävas och att det upphävandet även skulle omfatta beslutet som förvaltningsmyndigheten i första instans hade fattat, samt att motparten skulle förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

6 Klaganden gjorde gällande att fotokopierings- och reprografiverksamheten hade registrerats som huvudsyssla på grund av ett administrativt fel och att hans avsikt hade varit att registrera den som annan verksamhet. Klaganden påpekade att hans inkomster inte kom från fotokopierings- och reprografiverksamhet och att han inte ens bedrev någon sådan verksamhet. Han förnekade att han skulle ha haft för avsikt att registrera den verksamheten som huvudsyssla och förklarade att den hade registrerats så på grund av ett fel från hans räkenskapsförares sida och att Nemzeti Adó- és Vámhivatal (skatte- och tullmyndigheten, Ungern) ännu inte hade börjat föra något register över enmansföretagare när han insåg att verksamheten felaktigt hade registrerats på det sättet, vilket innebar att han inte kunde vända sig dit för att söka hjälp.

7 Klaganden betonade att den huvudsyssla som motparten felaktigt har anfört pågick i sammanlagt 176 dagar under femårsperioden, det vill säga omkring 10 procent av den, vilket innebär att den bestämmelse som motparten har tillämpat och som innebär att klaganden ska betala tillbaka stödet för hela perioden, är oproportionerlig. Klaganden gjorde gällande att han under hela driftsperioden hade ägnat sig åt jordbruksproduktion och att han hade fått sina styrkta inkomster från den verksamheten. Han tillbakavisade motpartens argument att de verkställande organen inte har något utrymme för skönsmässig bedömning på grund av att detta föreskrivs i dekretet. Klaganden hävdade att detta strider mot skäl 39 och artiklarna 91 och 97 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008, samt artikel 63 och skäl 54, 88 och 27 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor. Enligt dessa bestämmelser är det dels bara möjligt att tillämpa sanktioner när överträdelsen är direkt hänförlig och dels föreskrivs det i de unionsrättsliga bestämmelser som klaganden har åberopat att sanktionen ska vara proportionerlig. Enligt klaganden

ARBETSDOKUMENT

var sanktionen oproportionerligt hög och motparten hade inte ens prövat hur allvarlig överträdelsen var.

8 I sitt svaromål yrkade motparten att överklagandet skulle ogillas och att de grunder som motparten hade angett i sitt beslut skulle fastställas.

9 Domstolen i första instans ogillade klagandens överklagande. Med hänvisning till artiklarna 4.1 b och 11.1 i dekretet och artiklarna 46.2 och 56/C.6 i a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (2007 års lag nr XVII rörande vissa aspekter av förfarandet för beviljande av stöd och andra åtgärder rörande jordbruk, landsbygdsutveckling och fiske) (nedan kallad lagen om förfarandet)), slog den fast att klagandens räkenskapsförares agerande, som var en följd av ett administrativt fel och internettjänstens automatik, utgjorde omständigheter som klaganden hade kunnat förutse och undvika konsekvenserna av om denne genom ett ingripande som inte kunde anses vara oproportionerligt hade iakttagit den omsorg som krävdes i den konkreta situationen. Vad beträffar återbetalningen av stödet hänvisade domstolen till att om en otillbörlig medverkan i stödordningen konstateras, ger varken dekretet eller lagen om förfarandet klaganden rätt att göra en avvägning eller att hänvisa till rättviseskäl. I artikel 56/C.6 i lagen om förfarandet föreskrivs det uttryckligen att sökandens skuld inte får efterges, varken helt eller delvis, med förbehåll för vad som föreskrivs i artikel 56/B.

10 Domstolen godtog inte heller klagandens argument som byggde på unionsrätten utan hänvisade till artikel 22 i rådets förordning (EU) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), i vilken det närmare anges vilka personer som kan beviljas stöd. Domstolen i första instans angav här att den skulle pröva huruvida den omständigheten att klaganden mellan den 12 september 2017 och den 7 mars 2018 inte var en enmansföretagare som bedrev jordbruksverksamhet som huvudsyssla, gav den nationella myndigheten rätt att kräva återbetalning av hela stödbeloppet. Domstolen prövade omständigheterna och fann att klagandes överträdelse kunde anses vara tillräckligt allvarlig för att en återbetalning av hela stödbeloppet skulle vara motiverad och proportionerlig.

Överklagandet till Kúria och svarsinlagan

11 I sitt överklagande till Kúria har klaganden bara vänt sig mot att yrkandet om en begäran om förhandsavgörande avvisades, och yrkat att Kúria ska pröva om unionsrätten inte ska tillämpas. Klaganden har betonat att den ålagda sanktionen, det vill säga återbetalningen av hela stödbeloppet, inte står i proportion till överträdelsen.

12 I sin svarsinlaga till följd av överklagandet har motparten yrkat att den överklagade domen ska fastställas.

ARBETSDOKUMENT

Anförda unionsrättsliga bestämmelser

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009

Artikel 50.2 och 50.3

”2. ”I detta kapitel avses med unga jordbrukare fysiska personer

a) som för första gången etablerar sig som driftsledare inom ett jordbruksföretag eller som redan har etablerat ett sådant företag under de fem år som föregår den första ansökan inom ramen förordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 72.1 i förordning (EU) nr 1306/2013, och

b) som inte är äldre än 40 år under det år då den ansökan som avses i led a lämnas in.

3. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare objektiva och icke-diskriminerande kriterier för stödberättigande för unga jordbrukare som ansöker om stöd till unga jordbrukare med avseende på lämpliga färdigheter och/eller krav på utbildning.”

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008

Artikel 56

”Särskilda bestämmelser för Ejflu

När oegentligheter och försummelser upptäcks inom verksamhet eller program för landsbygdsutveckling, ska medlemsstaterna göra finansiella justeringar genom att helt eller delvis ställa in den berörda unionsfinansieringen. Medlemsstaterna ska beakta de konstaterade oegentligheternas art och allvar samt storleken på de ekonomiska förluster som Ejflu åsamkats.

…”

Artikel 63

”Felaktiga utbetalningar och administrativa sanktioner

1. Om det upptäcks att en stödmottagare inte uppfyller kriterierna för att få stöd, eller inte fullgör de åtaganden eller andra förpliktelser som följer med villkoren för att få stöd eller bistånd som anges i sektorslagstiftningen inom

ARBETSDOKUMENT

jordbruket, ska stödet inte betalas ut eller helt eller delvis dras in och, där så är relevant, motsvarande stödrättigheter enligt artikel 21 i förordning (EU) nr 1307/2013 inte tilldelas eller dras in.

2. Om sektorslagstiftningen inom jordbruket så föreskriver ska medlemsstaterna också tillämpa administrativa sanktioner, i enlighet med reglerna i artikel 64 och artikel 77. Detta ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 91–101 i avdelning VI.

…”

Artikel 64

”Tillämpning av administrativa sanktioner

1. När det gäller de administrativa sanktioner som avses i artikel 63.2 ska denna artikel tillämpas om kriterierna för stödberättigande, åtaganden eller andra förpliktelser till följd av tillämpningen av sektorslagstiftningen inom jordbruket inte uppfylls, med undantag för skyldigheter som avses i artiklarna 67–78 i kapitel II i denna avdelning och artiklarna 91–101 i avdelning VI och överträdelser som är föremål för sanktionerna i artikel 89.3 och 89.4.

2. Inga administrativa sanktioner ska åläggas

...

e) om överträdelsen är av mindre betydelse, inbegripet om den inte överskrider ett tröskelvärde, som ska fastställas av kommissionen i enlighet med punkt 7 b;

...

4. De administrativa sanktionerna kan ha någon av följande former:

a) Minskning av det bistånd eller stöd som ska betalas ut i förhållande till den stödansökan eller det stödanspråk som påverkas av överträdelsen eller efterföljande ansökningar. När det gäller landsbygdsutvecklingsstöd ska detta dock inte påverka möjligheten att hålla inne stödet om det kan förväntas att stödmottagaren åtgärdar överträdelsen inom en skälig tidsperiod.

b) Betalning av ett belopp som beräknats på grundval av den kvantitet och/eller period som överträdelsen gäller.

c) Innehållanden eller återkallande av ett godkännande, erkännande eller tillstånd.

d) Återkallande av rätten att delta i eller få stöd från den berörda stödordningen eller stödåtgärden eller andra åtgärden.

ARBETSDOKUMENT

5. De administrativa sanktionerna ska vara proportionella och avpassas med hänsyn till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning och ska iaktta följande gränser:

a) Beloppet för den administrativa sanktion som avses i punkt 4 a får inte överstiga 200 % av beloppet för stödansökan eller stödanspråket.

b) Utan hinder av vad som sägs i led a får, när det gäller landsbygdsutveckling, beloppet för den administrativa sanktion som avses i punkt 4 a inte överstiga 100 % av det stödberättigande beloppet.

c) Beloppet för den administrativa sanktion som avses i punkt 4 b får inte överstiga ett belopp som är jämförbart med det procenttal som anges i led a.

…”

Artikel 77

”Tillämpning av administrativa sanktioner

1. När det gäller de administrativa sanktioner som avses i artikel 63.2 ska denna artikel tillämpas vid överträdelse av kriterierna för stödberättigande, åtaganden eller andra förpliktelser som följer av tillämpningen av de regler om stöd som avses i artikel 67.2.

2. Inga administrativa sanktioner ska åläggas

...

e) om överträdelsen är av mindre betydelse, inbegripet om den inte överskrider ett tröskelvärde, som ska fastställas av kommissionen i enlighet med punkt 7 b;

...

4. De administrativa sanktionerna kan ha någon av följande former:

a) Minskning av det stöd eller bistånd som betalats eller ska betalas ut i förhållande till den stödansökan eller det stödanspråk som påverkas av överträdelsen och/eller i förhållande till en stödansökan eller ett stödanspråk för tidigare eller efterföljande år.

b) Betalning av ett belopp som beräknats på grundval av den kvantitet och/eller period som överträdelsen gäller.

c) Uteslutande från rätten att delta i den berörda stödordningen eller stödåtgärden.

ARBETSDOKUMENT

5. De administrativa sanktionerna ska vara proportionella och avpassas med hänsyn till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning och ska iaktta följande gränser:

a) Beloppet för den administrativa sanktion för ett visst år som avses i punkt 4 a får inte överstiga 100 % av beloppet för stödansökan eller stödanspråket.

b) Beloppet för den administrativa sanktion för ett visst år som avses i punkt 4 b får inte överstiga 100 % av beloppet för den stödansökan eller det stödanspråk som sanktionen gäller.

c) Uteslutandet enligt punkt 4 c kan fastställas till en period om högst tre på varandra följande år, som kan tillämpas på nytt vid nya fall av överträdelse.

…”

Nationella bestämmelser

Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához a 2015. évben igényelhető támogatások részletes feltételeiről szóló 24/2015. (IV.28.) MvM rendelet (jordbruksministerns dekret 24/2015 av den 28 april 2015 rörande närmare villkor för stöd för år 2015 för nyetablering av unga jordbrukare, finansierade av jordbruksfonden för landsbygdsutveckling)

Artikel 3

”(1) Ansökan om stöd får göras av en fysisk person som

a) när ansökan om stöd görs är över 18 år men under 40 år,

b) när ansökan om stöd görs har

ba) minst en av de yrkeskvalifikationer som anges i bilaga 1,

ba) minst en av de examina som erhållits efter avslutad utbildning som anges i bilaga 2, eller

bc) en utländsk examen som styrker en yrkeskvalifikation eller en examen i den mening som avses i led ba och bb och som har erkänts eller likställts i enlighet med a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvény (lagen om erkännande av utländska examina);

c) ger in en affärsplan till Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling) (nedan kallad myndigheten) som visar hur jordbruksverksamheten ska utvecklas och som innehåller jordbruksräkningsblanketten och en finansieringsplan, samt

ARBETSDOKUMENT

d) förbinder sig att för första gången etablera ett jordbruksföretag och leda det personligen som chef för företaget, oberoende av driftsperioden.

…”

Artikel 4

”(1) Sökanden förbinder sig att

a) personligen medverka i driften av företaget,

b) fortlöpande bedriva jordbruksverksamhet som huvudsyssla och som enmansföretagare från och med den dag då ansökan om utbetalning av 90 procent av stödbeloppet gavs in och fram till slutet av driftsperioden,

…”

Artikel 11

”(1) Om finansdepartementet efter en kontroll finner att stödmottagaren inte uppfyller kraven i artikel 4.1 a eller b, ska hans eller hennes rätt att delta i stödordningen upphöra och hela stödet ska anses ha sökts på felaktig grund.

…”

Artikel 13

”Detta dekret innehåller de bestämmelser som är nödvändiga för att kunna tillämpa artikel 22 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.”

Skäl till att förhandsavgörande begärs och påpekande från Kúria

13 Kúria anser att det är nödvändigt att få reda på hur unionsrätten ska tolkas för att kunna avgöra tvisten mellan parterna. Den har redan prövat huruvida det är så uppenbart hur unionsrätten ska tillämpas att det inte råder något rimligt tvivel. Den har funnit att det inte är uppenbart hur unionsrätten ska tolkas, eftersom motpartens och klagandens rättsliga tolkningar kan leda till fullständigt motsatta tolkningar av samma bestämmelser, som ska tillämpas i förevarande mål. Motpartens tolkning bygger på den nationella lagstiftningen men påverkar även tillämpningen av unionsrätten. Klagandens tolkning bygger på unionsrätten men rör även tillämpningen av den nationella rätten. Kúria anser att det är tveksamt om en nationell bestämmelse eller praxis, enligt vilken jordbruksverksamheten måste utgöra huvudsyssla för att rätt till stöd ska föreligga, och som vid en överträdelse kräver att hela stödbeloppet ska återbetalas, i stället för att tillämpa en minskning som står i proportion till överträdelsens svårighetsgrad, är förenlig med en riktig tolkning av unionsrätten.

ARBETSDOKUMENT

14 Till att börja med anser Kúria att hänvisningen i artikel 13 i dekretet – vilken har åberopats av motparten – till genomförandet av artikel 22 i förordning (EG) nr 1698/2005 är felaktig, eftersom den upphävdes från och med den 1 januari 2014 genom artikel 88 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005, och att den från och med det datumet bara fortsatte att vara tillämplig på de insatser som genomfördes med stöd av de program som kommissionen godkänt i enlighet med den förordningen före den 1 januari 2014.

15 Detta kan inte sägas vara fallet med klaganden, som gav in sin ansökan i juni 2015, då den ordning som var tillämplig från och med 2014 hade börjat gälla. I enlighet med artikel 288 FEUF andra stycket är kriterierna för stödberättigande de som föreskrivs i artikel 50.2 i förordning (EU) nr 130[7]/2013. Även om det i artikel 50.3 i den förordningen föreskrivs att medlemsstaterna får fastställa ytterligare objektiva och icke-diskriminerande kriterier för stödberättigande för unga jordbrukare som ansöker om stöd till unga jordbrukare med avseende på lämpliga färdigheter och/eller krav på utbildning, anser Kúria att innehållet i artikel 4.1 b i dekretet inte förefaller avse den möjligheten.

16 Kúria anser att kravet att sökanden fortlöpande ska bedriva jordbruksverksamhet som huvudsyssla och som ensamföretagare fram till driftsperiodens slut, inte kan anses vara ett krav som rör färdigheter eller i utbildning i den mening som avses i artikel 50.3 i förordning (EU) nr 130[7]/2013. Följaktligen kan det inte ingå i kriterierna för stödberättigande utan det kan bara tolkas som en utfästelse från sökandens sida. Motparten slog å sin sida i sitt beslut fast att ett av kriterierna för stödberättigande enligt artikel 11.1 i dekretet inte hade uppfyllts och beslutade att hela stödbeloppet skulle krävas tillbaka.

17 I artikel 56 i förordning (EU) nr 1306/2013 föreskrivs, bland de särskilda bestämmelserna för Ejflu, att medlemsstaterna ska beakta de konstaterade oegentligheternas art och allvar samt storleken på de ekonomiska förluster som Ejflu åsamkats. Utöver dessa bestämmelser innehåller förordningen detaljerade bestämmelser om felaktiga utbetalningar och tillämpning av administrativa sanktioner, närmare bestämt i artiklarna 64.5 och 77.5, där det föreskrivs att de administrativa sanktionerna ska vara proportionella och avpassas med hänsyn till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning.

18 Kúria finner att eftersom klagandens överträdelse enbart rör fullgörandet av en administrativ bestämmelse, kan den inte anses vara av en sådan omfattning att en sanktion behöver tillämpas. Den skulle däremot kunna anses vara en överträdelse av mindre betydelse, i den mening som avses i artikel 77.2 e i förordning nr 1306/2013. Även om så inte skulle vara fallet, ska emellertid bestämmelserna i artiklarna 64.4 och 77.4, särskilt led b, tillämpas, det vill säga att sanktionsbeloppet ska fastställas på grundval av den period som överträdelsen gäller. Det är oomtvistat att den varade i 176 dagar av de fem år som krävdes (1 825 dagar), vilket motsvarar 10 procent av hela perioden som åtagandet gällde.

ARBETSDOKUMENT

19 Mot bakgrund av ovanstående överväganden hyser Kúria tvivel om huruvida den ungerska lagstiftningen är förenlig med det krav som följer av unionsrätten.

20 [*utelämnas*] [nationella processuella frågor]

Budapest, den 13 december 2022

[*utelämnas*] [namnunderskrifter]

ARBETSDOKUMENT